U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Marie Turkové v právní věci žalobce: **V. J.,** zast. Ing. B. S., zmocněncem, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,** se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 2. 2008, č. j. 2 Cad 95/2007 - 16,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Městský soud v Praze usnesením ze dne 21. 2. 2008, č. j. 2 Cad 95/2007 - 16, odmítl žalobcovu žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 6. 2006, č. X, kterým byla zamítnuta jeho žádost o starobní důchod. Soud odmítl žalobu podle § 46 odst. 1 písm. b) soudního řádu správního (dále jen „ s. ř. s.“) z toho důvodu, že byla podána opožděně. Uvedené rozhodnutí žalované totiž bylo žalobci prokazatelně doručeno dne 20. 6. 2006 a posledním dnem lhůty pro podání žaloby tak podle § 72 odst. 1 s. ř. s. bylo 20. 8. 2006. Žalobce však podal žalobu k poštovní přepravě teprve dne 26. 11. 2007.

Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) prostřednictvím zmocněnce včasnou kasační stížnost. V ní namítl formální vady rozhodnutí žalované a soudu.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 31. 3. 2008, č. j. 2 Cad 95/2007 - 22, vyzval stěžovatele, aby odstranil nedostatek povinného zastoupení v řízení o kasační stížnosti tím, že doloží plnou moc udělenou advokátovi, a dále jej vyzval, aby doplnil důvody kasační stížnosti. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 20. 1. 2011, jak vyplývá z dokladu o doručení založeného na č. l. 46 až 48.

Protože Městský soud v Praze nepoučil stěžovatele ve smyslu § 36 odst. 1 s. ř. s. o možnosti požádat o ustanovení zástupce soudem, Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 24. 3. 2011, č. j. 4 Ads 69/2010 - 58, opětovně vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě do jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doložil plnou moc udělenou advokátovi pro

řízení o kasační stížnosti a současně jej poučil o možnosti požádat o jeho ustanovení, jakož i o následcích nevyhovění výzvě.

Uvedené usnesení Nejvyššího správního soudu bylo doručeno zmocněnci stěžovatele dne 30. 5. 2011, jak vyplývá z údajů na doručence založené na č. l. 65. K němu zmocněnec v podání ze dne 1. 6. 2011, založeném na č. l. 61 sdělil, že stěžovateli byl v roce 2010 přiznán starobní důchod zahrnující i období do roku 1968, a proto další jednání v této záležitosti považuje za uzavřené. Jak dále vyplývá ze sdělení Generálního konzulátu České republiky v Los Angeles ze dne 5. 10. 2011, stěžovateli bylo předmětné usnesení Nejvyššího správního soudu doručeno dne 30. 4. 2011, což je doloženo výpisem z trackovací služby United States Postal Service, založeném na č. l. 74. Nejvyšší správní soud k tomu dodává, že na výzvu stěžovatel ani jeho zmocněnec ve stanovené lhůtě nijak nereagoval.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Podle Nejvyššího správního soudu stěžovatel, vzdor řádné výzvě k doložení zastoupení advokátem, s poučením o možnosti požádat o jeho ustanovení soudem, neučinil ve stanovené lhůtě žádný úkon. Chybějící plnou moc nedoložil a o ustanovení zástupce (advokáta) soudem nepožádal. Stěžovatel přitom ani nedoložil, že má vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované podle zvláštních právních předpisů pro výkon advokacie. Podle Nejvyššího správního soudu přitom povinné zastoupení advokátem, případně vysokoškolské právnické vzdělání stěžovatele, je podmínkou řízení o kasační stížnosti a bez jejího splnění nelze v řízení pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnosti pro nesplnění uvedené podmínky řízení odmítl podle § 37 odst. 5 věty druhé s. ř. s. užitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

V dané věci navíc Nejvyšší správní soud poukazuje na zjištění vyplývající ze sdělení žalované ze dne 30. 6. 2011, založené na č. l. 66 až 70 spisu. Z něj je patrné, že stěžovateli byl jejím rozhodnutím ze dne 22. 4. 2010, č. X, přiznán od 1. 1. 2009 starobní důchod se započtením období od 1. 11. 1966 do 31. 8. 1968 do doby důchodového pojištění, kterého se domáhal již v žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 6. 2006, č. X. Z toho je zřejmé, že se stěžovatel domohl svých nároků, což ostatně potvrdil i jeho zmocněnec v uvedeném přípise ze dne 1. 6. 2011. Za těchto okolností má Nejvyšší správní soud za to, že pasivita stěžovatele, pro kterou se kasační stížnost odmítá, byla dána jeho nezájmem na pokračování řízení o kasační stížnosti. Jen na okraj Nejvyšší správní soud dodává, že toto rozhodnutí o odmítnutí kasační stížnosti nemá žádný vliv na rozhodnutí žalované ze dne 22. 4. 2010, č. X, kterým byl stěžovateli přiznán starobní důchod. To zůstává nedotčeno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. října 2011

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu